

En hår(d) tid

At få helt almindelige gymnasieelever til at agere som mere eller mindre professionelle skuespillere, er ikke noget, der kommer af sig selv

Af Lene Brøndum

Når Lars Joen Jensen i disse dage lægger sig til at sove, er det med en let øget risiko for, at han vågner midt på natten, badet i sved. Ikke fordi han normalt lider af mareridt.

Bestemt ikke. Som musiklærer på Rødkilde Amtsgymnasium er hans hverdag som underviser sædvanligvis præget af rolige timer – og det er ikke noget, der giver sig udslag i onde, natlige drømme. Men denne tid er anderledes: Det er nemlig skuespilår på gymnasiet. Og for Lars Joen Jensen og skolens tre andre musiklærere betyder det masser af ekstratimer, ekstraarbejde og ekstrabekymringer. For at få 150 elever til at spille sammen i en musical – så det både lyder og ser professionelt ud, er ikke hverdagskost.

Engagerede og energiske

– Det er fantastisk sjovt at være med til at sætte sådan en musical op, men her til sidst – op mod premieren – sker det tit, at jeg vågner midt om natten og tænker på et eller andet, der har med stykket at gøre. Det er lidt som at være en af de her cirkusartister med snurrende tallerkener på pinde: Man løber frem og tilbage for at holde det hele i gang og undgå, at noget ryger på gulvet. Det er temmelig stressende, konstaterer Lars Joen Jensen, der netop har forladt dagens korprøver for at fortælle om skolens og elevernes arbejde med at forberede

de årets store teaterforestilling - Hair.

Siden skolen åbnede dørene for sine elever efter sommerferien, har 150 af dem været i mere eller mindre fuld gang med at indøve sange og replikker til musicalen. Nogle som skuespillere, andre som korsangere og atter andre i mere anonyme roller i kulissen.

– Noget af det, der er spændende ved at lave en sådan forestilling er, at man ser eleverne i andre roller end normalt. De er meget engagerede, energiske og knokler for at nå et fælles mål, fortæller Lars Joen Jensen videre.

Det er 16 år siden, at Rødkildes elever første gang blev spurgt, om de kunne tænke sig at medvirke i en stor og professionelt anlagt forestilling. Dengang sagde mange ja tak til tilbuddet, og siden da har det været en tilbagevendende tradition, at skolen hvert tredje år stabler en forestilling på benene.

Et løft i hverdagen

Ifølge Lars Joen Jensen er det ikke et problem at få nok elever til at melde sig – snarere tværtom.

Når der afholdes prøver for at få rollerne besat, er der som regel alt for mange elever i forhold til antallet af roller. Men det gør ikke noget. For som han siger:

– Så skaber vi bare et par roller eller finder andet, de kan lave. Vi sender i hvert tilfælde ingen væk.

Selvom der er så stor interesse for de forestillingerne, er Lars Joen Jensen og de andre involverede lærere bestemt ikke kedede af, at det kun foregår hvert tredje år.

– Det giver selvfølgelig et afbræk og et løft i hverdagen at få lov til at stille sådan en forestilling på benene. Men jeg kunne ikke holde til at gøre det hvert eneste år. Det er simpelthen for hårdt, fortæller han.